

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars I. De Testamentis, Codicillis, & ultimis voluntatibus. Pars II. De
Hærede, & Hæreditate. Pars III. De Legitima Trebellianica, & aliis
Detractionibus

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1690**

Disc. XIV. Romana nullitatis exequutionis. An fiscus cogat patrem
viventem ad legitimam filii delinquentis. Et de Judæis, an dicantur in
omnibus cives, & gaudeant privilegiis Civitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74043](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74043)

Merlin. de legitimis lib. 3. tit. 1. quæst. 30. numer. 22. 6 Item favore civium Romanorum.
Tum etiam quia procedit contra filios post deli-

tatur. i in spe- & mino- conf. fo- nam di- que o- mat Resa quisbus- praefici- a recepu- coque bus mu- nio ante- positionis itum et- orde- equiplo- delicti, ifputa- Colum- uiz, ex- ob- fecta ob- prohibi- tis, quo- conf. sa- cerpro- quin- tationis gra- dian- a dven- rohibi- manu- omni- at, & ad-

Item favore civium Romanorum.

7 Hebrai discuntur cives.

DISC. XIV.

Cum ob delictum N. filii Josephi Toscani bancherii Hebrai, Fiscus pro pena ab ipso prætensa, exequi curasset bona, & effectus banchi per dictum Josephum exerciti, sub prætextu, quod promediatate spectarent ad filium, ut potè jure domini idem bancum administrantem, atque negotia promiscue cum patre gerentem, quæstio autem esset civilis super pertinencia bonorum, ideoque non incongrua illis Advocatis, qui à materiis criminalibus omnino alieni vivunt, hinc priores disputationes habitaæ fuerunt super puncto pertinenciae bonorum, & exclusione prætensionis fisci, quod filius esset à quæ dominus, ex eo quod bancum, aliaque negotia promiscue cum patre exercebat; Super quo, scribens pro Josepho dicebam, regulam assistere patri, quod scilicet bona præsumuntur ipsius, filius vero familias præsumitur pauper, quamvis cum patre cohabitando negotietur, cum censeatur id agere tanquam institutor patris, *Angel. cons. 85. numer. 2. Calcan. cons. 19. numer. 1. & 4. Roman. cons. 469. numer. 5. Soccin. cons. 92. numer. 15. & 18 lib. 1. Surd. cons. 441. Cyriac. controv. 477. Menoch. lib. 3. præsumpt. 50. numer. 1. Gratian. discept. 401. numer. 17. & sequen. Paschal. de patr. potest. cap. 3. numer. 10. & 11.* Et hanc opinionem sapientius sequuta est Rota, præsertim apud Bichium decis. 129. & 199. & in eadem causa dec. 188. & 318. par. 9. recent.

Fortius autem ubi probationes, & adminicula concurrent, quod bona, & merces essent patris, tunc enim quamvis filius esset industrius, atque in acquisitionibus aliquam participationem haberet, immo, seorsum à patre viverent, adhuc bona dicuntur patris, neque filius possit aliud prætendere nisi aliquam participationem lucri pro rata industria, juxta distinctionem Bart. in l. 1. §. nec Castrense numer. 5. ff. de collat. bonorum, & in l. cum oportet Cod. de bon. qua lib. quam sequuntur Bald. & alii, de quibus Roman. d. cons. 469. ibique Add. l. 1. A. Mangil. de imput. quæst. 34. per tot. Menoch. de arbitr. casu 126. Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. quæst. 26. numer. 9. & 10. apud quos habetur de pluribus opinionibus, ac distinctionibus, & quomodo id procedat, & insinuatur sub ist. de fidicommis. discept. 191. Et hic erat causus, quoniam non agebatur de negotiatione, seu acquisitione, adeo ut industria totum faceret, sed agebatur de banco, cuius acquisitions principaliter proveniunt ex pecunia, quam clare constabat totam esse patris, nullumque habeatur ex parte fisci saltem adminiculum, quod filius satis juvenis potuerit eam aliunde acquirere, unde propter eam industria pretium, longè exceperant, non solum vietus, & vesitus, sed etiam alia juvenilium errorum expensæ.

Postquam vero cum illis difficultatibus, quæ ubique notoriz sunt cum Fiscalibus, præsertim in criminalibus, superatus fui iste punctus; Convolavit fiscus ad prætensionem legitimam, dicto filio in bonis patris competentis, quam pro filii delicto, per fiscum à patre quamvis vivente peti posse, contra juris communis dispositionem, statuunt Constitutiones Sixti V. & Pii IV. Atque in hoc fuit acrior disputatio, quam terminare oportuit cum aliqua compositione, ut frequentior est eventus controversiarum, quæ cum fisco habentur, Inspecta autem veritate, prætensione minus juridica quoque videbatur ex duplice fundamento.

De LUCA
De
stamentis
et cat.
GVI
9

ROMANA NULLITATIS EXEQU- UTIONIS

PRO

JOSEPHO TOSCANO

CVM
FISCO.

*Causa disputationis in Tribunalis Gubernatoris, & spon-
tius per compositionem.*

An fiscus cogat patrem viventem ad legitimam filii delinquentis.

Ere Judeis an dicantur in omnibus cives, & gaudent privilegiis Civitatis.

SUMMARIUM.

- 1 *Filiis familiæ presumitur pauper, & omnia bona presumuntur patris.*
- 2 *Etiam si esset industrius, & quid ubi debeatur ratio- ne industria.*
- 3 *De Constitutionibus Pii IV. & Sixti V. ut fiscus petat pro delicto filii legitimam à patre vi- veniente.*
- 4 *Fallit, ubi ex filio supersunt filii.*

Primo scilicet, quod ubi etiam ex Statutis, vel juribus municipalibus, in hoc à jure communis exorbitantibus, fiscus à patre vivente petere possit legitimam per filium delinquentem speratam, id non procedit, quando ex eodem filio supersunt filii, quoniam rationabilius est, ut auctor succedant potius nepotes, quam fiscus Bald. in l. s. qua pœna numer. 5. ff. de his, qui sui vel alieni juris, & ceteri communiter, de quibus Tob. Non. confl. 95 numer. 2. & 10. Farin. quæst. 24. numer. 172. & confl. 52. num. 1. lib. 1. Merlin. legi. lib. 3. tit. 1. quæst. 36. Surd. decis. 167. ubi Hodern. in addit. & dec. 314. ubi sic refert decisum, & hanc opinionem pro absoluto veram habuit Rota in Spoleana legitima coram Blanchetto post Farin. dicto confl. 52.

Secundo clarus, quoniam dictæ Constitutiones Sixti V. & pii V. moderatae fuerunt per Innoc. IX. Constitut. 2. favore Populi Romani, & civium Romanorum, sub quorum nomine veniunt Judæi, qui generaliter comprehenduntur sub omnibus legibus, Statutis, & Constitutionibus, præterquam in respicientibus forum animæ Bald. in l. spadonem §. eam autem ff. de excusat. tutor. plenè Alex. confl. 75. lib. 5. numer. 6. 8. & 9. & confl. 99. lib. 6. numer. 3. & sequen. Marquard. de Iudeis par. 2. cap. 1. numer. 1. & sequen. Farin. in fragment. par. 2. verb. Iudei numer. 621. & sequen. Rota decis. 269. par. 4. recen. tom. 2. & habetur sub tit. de servitut. dicto 70.

Et in terminis confiscationis bonorum, quod Judæi gaudeantur beneficio textus in Anth. bona damnatorum, Marquard. d. cap. 1. numer. 6. Farin. loc. cit. numer. 635. Potissimum ubi non agatur de privilegio à juris communis dispositione deviante, sed potius de lege, per quam, moderatis odiosis, & exorbitantibus legibus municipalibus, fiat reversio ad jus cōmune, tunc enim largissima sit interpretatio, atq; veniunt etiam Judæi absque dubio, ut per Alex. dicto confl. 75. n. 5. & seqq. lib. 5.

Omnisque in proposito difficultas cessare videbatur ex Constitut. 48. Pii IV. ubi §. 5. expresse disponitur, ut Judæi comprehendantur sub Statutis, & decretis generalibus Urbis. Et ex his, (cum sensu etiam veritatis,) credebant iustas esse fisci molestias, nihilominus opus fuit eas mediante aliquam convenienti compositione evitare, stante dicta prætensione in facto consistente, quod scilicet filius delinquens aliquam participationem haberet ratione sua industria, & quod promiscue cum patre bancum administrasset.

JANUEN. DE TRACTIONUM INTER FRATRES DE FRANZONIS, ET MARIAM BRIGITAM pariter DE FRANZONIS. *Discursus pro veritate super controversia benenole visa, & concordata.*

Quale tempus in legitimæ detractione attendi debeat, an illud mortis parentis, vel potius quando detractione facienda est, ad effectum inspiciendi, cuius commo-

do, vel damno cedat bonorum hæreditariorum augmentum, vel decrementum sequutum post mortem.

Et aliqua de imputatione in legitimam officiorum vacabiliū, quæ pater vivens, sub reservatione decreti, emit in faciem, sed nomen filii.

S U M M A R I U M.

- 1 **F** Altæ series.
- 2 **F** De augmento, vel diminutione obveniente causa existente de tempore mortis restitutoris remissive.
- 3 Quando augmentum cedat solum commode hærediti, & non filii pro rata legitima.
- 4 Quid de decreto, sicut in diminutione.
- 5 De Statuto Iannu in materia legitima.
- 6 Quomodo facienda electio, si bona sunt partim bona, & partim mala.
- 7 Filio imputandum est in legitimam totum id, quæ capi per ultimam voluntatem.
- 8 Quando dispositum etiam in testamento non impetratur.
- 9 Officia empta in faciem filii cum reservatione decreta remanent in pleno dominio patris.
- 10 Secus ubi emuntur sine reservatione decreta.
- 11 Cujus damno cedat vacatio talis officii.
- 12 Onus adjectum legato usus fructus, vel alterius juris vitalitatis debet supportari, tunc commoda legati per mortem cesset.

D I S C . X V.

T homas Franzonus, emptis in vita non nullis Romanæ Curia officiis vacabilibus, in persona Augustini ejus filii, sub conserua ratione decreta ad eum favorem super libera dispositione, in testamento, hæredes scripsit dictum Augustinum, & quinque ex Anfrano filio prædefunctionepotes, cum reciproco fidicommisso masculino perpetuo, & descensivo inter eos, liberando, tam Anfranum, ejusque hæredes ab expensis, quas pronuptiis, alia que occasione fecisset pro eo, quam Augustinum à fratribus, quos ipso testatore vivente perceperisset; Pro officiis autem in persona prædicti Augustini emptis, voluit istum teneri in sua portione se constituisse debitorem in scutis 600. cum aliis dispositionibus ad rem non facientibus, quas omnes filii, & nepotes, sequuta morte, exprimit accepserunt, illarum observantiam promittere.

Obiit post plures annos Augustinus, superflite Maria Brigitta unica filia, quam hæredem universalem scripsit, factaque proinde casu dictæ reciprocæ substitutionis, ad favorem dictorum filiorum Anfrani, hinc inter ist. s., & dictam Mariam Brigitam inter plures controversias extrajudicialiter, ac benevolè discussas, præcipua fuit illa super legitimæ detractione dicto Augustino competentis, tam circa quantitatem, quam super qualitate bonorum, in quibus ea competenteret, ac etiam super imputationibus, de quibus fidicommisarii opponebant; Major autem difficultas fuit super quantitatem, stante satis notabili immutatione, statu bonorum inter tempus mortis Thomæ testatoris, & illud, in quo de hujusmodi detractione facienda tractabatur; Cum enim affisi hæreditarius, spectato tempore mortis testatoris, importaret deces, & quatuor centena millia librarum, hoc est 800. m. in tot stabilibus, aliquæ effectibus, quorum valor nullus